

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA de ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR 176/21.06.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de societatea comerciala "X" cu privire la Sentinta nr. 279/F a Curtii de Apel.

Prin Decizia nr. 281/25.08.2003 s-a respins ca inadmisibila cererea de suspendare a platii obligatiilor fiscale stabilite in sarcina societatii prin procesul verbal incheiat in data de 24.01.2003 de organele de control din cadrul Garzii Financiare si s-a suspendat solutionarea contestatiei formulata de societatea comerciala "X", urmand ca organele de solutionare sa se investeasca pe latura civila a cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

Prin Sentinta Civila nr. 279/F/25.11.2003 emisa de Curtea de Apel se dispune anularea in parte a Deciziei nr. 193/20.06.2003 "in ceea ce priveste respingerea ca inadmisibila a cererii privind suspendarea obligatiilor de plata si in ceea ce priveste suspendarea solutionarii pe fond a contestatiei".

Prin adresa din data de 11.06.2004, Autoritatea Nationala de Control - Garda Financiara - Comisariatul general a remis nota de constatare incheiata la S.C. "Y" prin care s-a verificat modul de contabilizare a unei sume achitata cu ordinul de plata din data de 12.07.2001 catre societatea comerciala "X".

In aceste conditii, va fi solutionata pe fond contestatia formulata de societatea comerciala "X" impotriva procesului verbal incheiat in data de 24.01.2003 de organele de control din cadrul Garzii Financiare prin care s-au stabilit in sarcina societatii debite reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit.

I. Prin contestatia formulata, societatea comerciala "X" invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

I. Privitor la constituirea societatii cu raspundere limitata "X", contestatoarea arata ca au fost respectate prevederile Legii nr. 31/1990 modificata, aspect ce "rezulta indubitabil si din faptul ca judecatorul delegat la Oficiul Registrului Comertului a incuviintat, prin incheiere irevocabila, modificarea actului constitutiv in forma prezenta".

Societatea comerciala "X" sustine ca "reevaluarea imobilizarilor corporale erau obligatorii pentru societatile cu capital integral sau partial de stat", raportul de actualizare fiind "intocmit cu titlu informativ in vederea asocierii cu alte firme".

De asemenea, contestatoarea sustine ca "majorarea capitalului social cu aportul in natura reprezentat de contravaloarea lucrarilor de investitii la etajele V si VI din blocul C1 apartinand Camerei de Comert si Industrie, s-a efectuat exclusiv in vederea divizarii partiale ulterioare a societatii" si ca aceasta operatiune "cunoscuta in literatura de specialitate ca <<aport partial de activ>> ... este supusa dispozitiilor legale privind divizarea".

II. Cu privire la antecontractul de vanzare - cumparare, societatea comerciala "X" arata ca suma "reprezinta un imprumut fara dobanda, cu garantie imobiliara" asupra careia "nu se aplica taxa pe valoarea adaugata nefiind incidente dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 17/2000" si ca aceasta "nu poate fi considerata nici venit ... nefiind supusa nici reglementarilor privind impozitul pe profit".

Prin precizarile transmise ulterior societatea contestatoare invoca in sustinere definitia veniturilor din vanzarea bunurilor data de legiuitor in Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 306/2002.

De asemenea, societatea comerciala "X" arata ca, in conditiile in care suma in cauza ar fi considerata avans, s-ar datora taxa pe valoarea adaugata, dar nu s-ar datora impozit pe profit, acest avans neconstituind un venit.

Societatea contestatoare arata ca la data de 17.04.2002 a cesionat unor persoane fizice, contra unei sume, actiunile detinute la S.C. "Y", suma pe care a returnat-o creditorului S.C. "Y" intrucat "contractul de vanzare-cumparare avand ca obiect imobilul din str. "A", nu s-a perfectat pana la data de 31.12.2001".

In aceste conditii, societatea contestatoare sustine ca taxa pe valoarea adaugata dedusa aferenta sumei pentru care a cesionat unor persoane fizice actiunile detinute la S.C. "Y", achitata in contul datoriei catre S.C. "Y", are o anumita valoare.

Astfel, taxa pe valoarea adaugata datorata de societate reprezinta diferenta dintre taxa pe valoarea adaugata ce trebuia colectata pentru avansul incasat si taxa pe valoarea adaugata ce trebuia dedusa pentru suma achitata in contul datoriei catre S.C. "Y".

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adaugata, societatea a calculat majorari de intarziere pe perioada iulie 2001 - aprilie 2002 .

In alta ordine de idei, societatea contestatoare arata ca "Banca "Z" prin lichidator judiciar, a solicitat, in contradictoriu cu

societatea comerciala "X", anulara contractului de cesiune actiuni S.C. "Y" din 05.07.2001", Tribunalul, prin sentinta civila nr. 680/09.04.2002, admitand cererea bancii "cu motivarea ca, la data incheierii contractului de cesiune, in toate agentiile Bancii "Z" din tara, nu exista suma care reprezenta contravaloarea tranzactiei".

Intrucat, urmare a recursului declarat de societatea comerciala "X", s-a dispus rejudecarea cauzei, societatea contestatoare invedereaza faptul ca, daca "instanta de judecata va mentine solutia pronuntata prin sentinta nr. 680/09.04.2002, ... rezulta ca societatea comerciala "X" nu putea dispune de suma interpretata ca purtatoare de impozite si taxe".

In consecinta, societatea comerciala "X" solicita anulara in totalitate a procesului verbal contestat, efectuarea unui nou control si suspendarea obligatiei de plata pana la solutionarea contestatiei.

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 24.01.2003, comisarii Garzii Financiare au constatat urmatoarele:

Societatea comerciala "X" desfasoara activitatea de alimentatie publica.

- Societatea a fost infiintata in luna aprilie 1993, avand ca actionari Camera de Comert si Industrie si S.C. "T".

- Prin actul aditional autentificat la data de 10.08.1993 capitalul social se majoreaza. Majorarea s-a realizat, pe de o parte, prin aportul in natura al S.C. "T" constand in contravaloarea lucrarilor efectuate la scarile C + D + Extindere ale blocului "K", iar pe de alta parte prin aportul in numerar al Camerei de Comert si Industrie fara a se respecta prevederile art. 34 alin. 2 din Legea nr. 31/1990.

- Urmare a reevaluarii imobilului din blocul "K" realizata in cursul anului 1994, lucrarile efectuate anterior datei de 01.03.1993 la scarile C + D aveau o valoare, iar la data de 30.05.1994 acestea valorau cu aproximativ 50% mai mult, valoare necontabilizata de societate.

- In perioada 1994 - 1996 capitalul social se majoreaza cu contravaloarea lucrarilor efectuate la imobil de Camera de Comert si Industrie.

- Prin actul aditional autentificat la data de 16.04.1997 Camera de Comert si Industrie aduce ca aport la capitalul social dreptul de proprietate asupra unor spatii cu destinatia de birouri situate in imobilul din str. "A" a caror valoare nu a fost inregistrata in evidenta contabila.

- Ulterior, conform actului aditional autentificat la data de 10.10.1997, Camera de Comert si Industrie s-a retras din societate preluand dreptul de proprietate asupra unor spatii comerciale, iar capitalul social a fost redus.

Organul de control a stabilit ca "in mod gresit s-a consemnat dupa retragere capitalul social ramas", acesta fiind mult mai mare si constand in numerar si in natura reprezentand imobilul din str. "A".

De asemenea, organul de control a constatat ca societatea comerciala "X" a incasat de la S.C. "Y", in baza antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001 o suma cu titlul de "garantie pentru incheierea contractului de vanzare - cumparare" vizand spatiile din imobilul situat in str. "A" si care fac parte din capitalul social al societatii contestatoare.

Din aceasta suma, in baza contractului de cesiune incheiat in data de 05.07.2001, societatea comerciala "X" a achitat Bancii "Z" contravaloarea a 241.000 actiuni detinute la S.C. "Y", societatea contestatoare devenind astfel actionar majoritar la S.C. "Y".

Organul de control a constatat ca societatea comerciala "X" nu a inregistrat in contabilitate suma achitata de S.C. "Y" si nici nu a operat modificari in structura capitalului social.

De asemenea, organul de control a constatat ca societatea contestatoare nu a emis factura pentru suma incasata in termen de trei zile de la incasare, asa cum prevede H.G. nr. 401/2000 la pct. 11.7 si 11.8.

Aferent sumei incasate, organul de control a stabilit ca societatea comerciala "X" datoreaza taxa pe valoarea adaugata iar pentru neplata la termen a acesteia majorari de intarziere.

Intrucat Camera de Comert si Industrie, la retragerea din societatea comerciala "X" a lasat in patrimoniul acesteia activul adus ca aport la capitalul social inscris in evidente si a preluat activul inregistrat la o valoarea de aproximativ cinci ori mai mica, organul de control a stabilit ca pentru diferenta dintre acestea reprezentand venituri exceptionale obtinute din cedarea de active, societatea contestatoare datoreaza impozit pe profit si majorari de intarziere.

Organul de control a stabilit ca diferenta dintre suma incasata de la S.C. "Y" si valoarea inregistrata a activului care face obiectul antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001, reprezinta profit pentru care societatea contestatoare datoreaza impozit pe profit si majorari de intarziere.

III. Luand in considerare constatarile organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea comerciala "X" datoreaza obligatiile fiscale stabilite de comisarii Garzii Financiare pentru tranzactia consemnata in procesul verbal incheiat in data de

24.01.2003, in conditiile in care societatea nu prezinta documente din care sa rezulte ca suma incasata reprezinta un imprumut fara dobanda cu garantie imobiliara.

In fapt, societatea comerciala "X" nu a inregistrat in evidenta contabila suma incasata in baza antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001 sustinand ca este un imprumut fara dobanda cu garantie imobiliara.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se retine ca S.C. "Y", avand actionar majoritar cu 96,4% societatea comerciala "X" asa cum reiese din contractul de cesiune incheiat in data de 05.07.2001, a virat cu ordinul de plata din data de 12.07.2001 o suma catre societatea comerciala "X", reprezentand "plata conform antecontract" incheiat la data de 11.07.2001.

Se retine ca asupra aspectului privitor la neinregistrarea in contabilitate a sumei respective, societatea comerciala "X", prin contestatia formulata, nu aduce nici o motivare.

In ceea ce priveste sustinerea societatii contestatoare conform careia suma in cauza "*reprezinta un imprumut fara dobanda, cu garantie imobiliara*" nefiind deci impozabila, se retin urmatoarele aspecte:

- documentul care a stat la baza platii efectuate conform ordinului de plata din data de 12.07.2001 este "***antecontractul de vanzare - cumparare***" incheiat in data de 11.07.2001 si nu unul de imprumut.

Din cuprinsul "***antecontractului de vanzare - cumparare***" reiese cu claritate caracterul acestuia, adica cel de vanzare - cumparare si nici de cum cel de imprumut, intrucat obligatiile partilor constau in a vinde si respectiv a cumpara un imobil fiind specificat si "*pretul vanzarii ...*".

In legatura cu "***antecontractul de vanzare - cumparare***", se retine ca prin acesta nu se precizeaza obligatiile partilor in situatia in care nu se incheie "*contractul definitiv de vanzare - cumparare ... cel mai tarziu la data de 31.12.2001*", rezultand ca suma in cauza achitata vanzatorului ramane **definitiv** la dispozitia acestuia intrucat nu este stipulata explicit obligatia returnarii sumei catre cumparatorul S.C. "Y".

Asa cum reiese din documentele anexate la dosarul cauzei, contractul definitiv de vanzare - cumparare a imobilului situat in str. "A", nu a fost perfectat anterior datei de 31.12.2001, situatie in care antecontractul incheiat in data de 11.07.2001 isi pierde valabilitatea, imobilul ramanand in posesia societatii comerciale "X" iar suma achitata reprezentand un venit la dispozitia acesteia.

Societatea nu aduce nici un fel de documente care sa justifice ca suma respectiva nu a reprezentat un venit pentru societatea contestatoare sau ca ordinul de plata din data de 12.07.2001 conform caruia suma reprezinta "*plata conform antecontract*" a fost anulat.

In aceste conditii, sustinerea societatii comerciale "X" conform careia suma in cauza nu poate fi incadrata in categoria veniturilor din vanzari de bunuri intrucat dreptul de proprietate asupra imobilului situat in str. "A" nu a fost transferat catre S.C. "Y", nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, deoarece societatea contestatoare a incasat efectiv in luna iulie 2001 suma respectiva independent de transferul dreptului de proprietate asupra imobilului.

Avand in vedere prevederile antecontractului incheiat in data de 11.07.2001, conform carora "***contractul definitiv de vanzare - cumparare se va incheia cel mai tarziu pana in data de 31.12.2001***", destinatia sumei in cauza ar fi trebuit clarificata pana la data mai sus mentionata, in sensul ca in situatia neincheierii tranzactiei trebuia returnata cumparatorului fapt care nu rezulta din documentele prezentate, sau in caz contrar suma trebuia inregistrata pe venituri exceptionale din cedarea activelor conform pct. 100 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991.

In vederea clarificarii unor aspecte privind inregistrarea in contabilitatea S.C. "Y" a sumei respective precum si a imobilului care face obiectul antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001, Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat organelor de control o serie de precizari cu privire la aceste operatiuni.

Urmare acestei solicitari, Autoritatea Nationala de Control - Garda Financiara - Comisariatul general, prin adresa din data de 11.06.2004 a transmis nota de constatare incheiata in data de 08.06.2004, nota explicativa a administratorului S.C. "Y" si anexele cuprinzand ordinul de plata din data de 12.07.2001, registrul jurnal al lunii iulie 2001, fisa contului 512 si fisa contului 409, din care rezulta urmatoarele:

- in baza antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001, S.C. "Y" a efectuat plata sumei in cauza catre societatea comerciala "X", conform ordinului de plata din data de 12.07.2001.

- suma respectiva a fost inregistrata in registrul jurnal al S.C. "Y" din data de 12.07.2001, in fisa contului 512 "Cont curent in lei la banca" si a contului 409 "Furnizori - debitori", cont cu ajutorul caruia, conform planului de conturi, se ține evidenta avansurilor acordate

furnizorilor pentru livrări de bunuri, executări de lucrări și prestări de servicii și nu a împrumuturilor acordate.

De asemenea, din nota de constatare și din nota explicativă remise cu adresa din data de 11.06.2004, se reține că administratorul S.C. "Y" precizează că "... *intrucat vanzarea - cumpararea imobilului respectiv nu s-a finalizat pana in prezent, nu am inregistrat in evidentele contabile ale societatii imobilul...*" și că "*in prezent ne aflam in litigiu cu societatea comerciala "X" obiectul litigiului reprezentand nefinalizarea vanzarii - cumpararii imobilului in cauza*".

Aceste afirmații contravin susținerii societății comerciale "X" conform căreia ar fi returnat la S.C. "Y" o sumă, caz în care afirmațiile administratorului consemnate în nota explicativă și citate mai sus, nu ar mai fi avut obiect.

Ca și concluzie se reține că suma achitată cu ordinul de plată din data de 12.07.2001 reprezintă o ***plata definitivă*** efectuată în cadrul antecontractului de vânzare - cumpărare încheiat în data de 11.07.2001 și nefinalizat "*pana in prezent*", intrucat, în caz contrar, S.C. "Y" ar fi solicitat returnarea sumei respective neangajându-se în litigiul cu societatea comercială "X" care are ca obiect "*nefinalizarea vanzarii - cumpararii imobilului in cauza*".

Fata de cele prezentate anterior, se reține că suma încasată de societatea comercială "X" nu reprezintă un împrumut așa cum susține societatea contestatoare ci un venit cert încasat în baza unui antecontract în care părțile își manifestă voința comună de a vinde, respectiv de a cumpăra imobilul situat în str. "A".

De alt fel, faptul că ulterior datei de 31.12.2001, data până la care trebuia încheiat contractul definitiv de vânzare - cumpărare și implicit transferul proprietății, societatea comercială "X" nu a întreprins nici un demers în privința antecontractului de vânzare - cumpărare încheiat în data de 11.07.2001 în sensul denunțării acestuia și, pe cale de consecință, a returnării sumei în cauză, conduce la concluzia că operațiunea de vânzare - cumpărare angajată prin antecontractul de vânzare - cumpărare nu a fost anulată, suma în cauză care reprezintă aproximativ 90% din valoarea tranzacției constituind o plată definitivă efectuată de cumpărător și care, conform art. 6 (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată care stipulează că "*Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ*", trebuia înregistrată în evidența contabilă a societății comerciale "X".

Referitor la obligativitatea evidentierii sumei încasate de societatea comercială "X", se reține că, la punctul 11.7 și 11.8 din H.G.

nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, legiuitorul face următoarele precizări:

“11.7. Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile sunt obligați să consemneze livrările de bunuri și prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997. [...]

11.8. Pentru avansuri furnizorii de bunuri și prestatorii de servicii sunt obligați să emită facturi fiscale în termen de 3 zile de la data încasării sumelor. Se exceptează contribuabilii care realizează operațiunile prevăzute la pct. 7.9 lit. c) 1 - 4 și la pct. 7.11, precum și la art. 12 alin. 3 din ordonanța de urgență”.

Astfel, conform acestor texte de lege, societatea comerciala “X” avea obligația ca în termen de trei zile de la încasarea sumei în cauză să emită factura fiscală, factura care având calitatea de document justificativ ar fi stat la baza înregistrării în contabilitate.

În drept, în aceste condiții, independent de momentul efectuării transferului de proprietate, și având în vedere **înregistrările efective existente în evidența contabilă a societății comerciale “X”**, organul de control a stabilit că aferent sumei în cauză societatea datorează taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează că în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și cele asimilate acestora, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:

“Ordonanță de urgență:

b) transferul proprietății bunurilor imobile între contribuabili, precum și între aceștia și persoane fizice;

Norme:

1.4. Intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind transferul proprietății bunurilor imobile, indiferent de forma juridică prin care se realizează.

În categoria bunurilor imobile se cuprind:

a) construcțiile imobile prin natura lor, cum sunt: locuințele, vilele, construcțiile industriale, comerciale, agricole sau cele destinate exercitării altor activități”.

În ceea ce privește impozitul pe profit, se reține că întrucât suma încasată reprezentând plata definitivă efectuată în luna iulie 2001 a 90% din contravaloarea unui imobil a cărei proprietate nu a fost transferată în mod deliberat până la data de 08.06.2004, așa cum reiese din nota de constatare întocmită de Autoritatea Națională de Control - Garda Financiară - Comisariatul general, constituie venit pentru societatea contestatoare, sunt aplicabile prevederile art. 4 din O.G. nr.

70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, care precizeaza urmatoarele:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile din livrarea bunurilor mobile, a bunurilor imobiliare pentru care s-a transferat dreptul de proprietate, servicii prestate și lucrări executate, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, la care se adaugă cheltuielile nedeductibile”.

In aceste conditii, se retine ca, in mod corect, organul de control a stabilit ca pentru diferenta dintre suma incasata si valoarea imobilului inregistrata in evidentele contabile ale societatii, societatea comerciala “X” datoreaza impozit pe profit.

Sustinerea societatii conform careia, la stabilirea taxei pe valoarea adaugata datorata trebuia avuta in vedere taxa pe valoarea adaugata aferenta sumei *returnate* cumparatorului S.C. “Y” in luna aprilie 2002, nu poate fi retinuta in solutionarea contestatiei fiind total nefondata si contradictorie cu cele constatate de Autoritatea Nationala de Control - Garda Financiara - Comisariatul general si remise noua prin adresa din data de 11.06.2004, intrucat pana la data notei de constatare, respectiv 08.06.2004, societatea comerciala “X” nu returnase suma respectiva.

Avand in vedere cele prezentate mai sus, se retine ca in mod corect organul de control a stabilit ca societatea comerciala “X” datoreaza impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata pentru suma incasata in baza antecontractului de vanzare - cumparare incheiat in data de 11.07.2001.

In ceea ce priveste impozitul pe profit calculat pentru veniturile exceptionale rezultate din cedarea de active, se retine ca, in conformitate cu actul aditional autentificat sub nr. 24497/10.08.1993 aportul in natura adus la constitirea societatii comerciale “X” de S.C. “T” si preluat de Camera de Comert si Industrie la retragerea din societate conform actului aditional autentificat sub nr. 2943/10.10.1997, are o anumita valoare.

Tot din documentele anexate la dosarul cauzei, respectiv din actul aditional autentificat sub nr. 1065/16.04.1997, se retine ca valoarea aportului in natura adus de Camera de Comert si Industrie la capitalul social al societatii comerciale “X” este de mult mai mica.

In aceste conditii este evident faptul ca prin aportarea la capitalul social de catre un actionar a unei valori net superioare fata de valoarea bunurilor cu titlu de drept de retragere a aceluasi actionar, respectiv Camera de Comert si Industrie, societatea comerciala “X” realizeaza venituri rezultate din diferenta celor doua valori.

De asemenea, se retine ca argumentele aduse de societatea comerciala "X" in contestatia formulata nu fac referire la aspectul fiscal al majorarilor si diminuearilor capitalului social si nu expliciteaza motivul pentru care aceste operatiuni de capital reflectate printr-o serie de acte aditionale autentificate nu au fost inregistrate in evidenta contabila si, pe cale de consecinta, de ce valorile in cauza nu au fost impozitate conform legislatiei in vigoare.

De alt fel, neinregistrarea in contabilitate a unor operatiuni efectuate de societatea comerciala "X" a fost incadrata de organul de control in prevederile art. 37 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata, conform caruia *"Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii"*, pe latura penala a cauzei urmand a se pronunta instanta in drept.

Referitor la motivatiile societatii comerciale "X" privind "aportul partial de activ", se retine ca acestea nu au relevanta pentru solutionarea aspectului fiscal al contestatiei.

Fata de cele prezentate anterior, se retine ca in mod corect organul de control a procedat la calcularea impozitului pe profit aferent venitului exceptional rezultat din cedarea de active Camerei de Comert si Industrie ca urmare a retragerii din societatea comerciala "X", asa cum rezulta din actele aditionale autentificate prezentate de societate.

In ceea ce priveste reevaluarea mijloacelor fixe, se retine ca, la calculul impozitului pe profit, organul de control nu a avut in vedere valorile rezultate in urma reevaluarii, reevaluarea mijloacelor fixe neproducand deci efecte fiscale asupra carora sa se investeasca organul de solutionare a contestatiei ci imbracand, prin incadrarea in prevederile art. 266 din Legea nr. 31/1990 republicata, caracter penal.

Privitor la precizarea societatii comerciale "X" conform careia la Tribunalul - sectia comerciala se afla pe rol dosarul nr. 2737/2001 prin care *"Banca "Z" prin lichidator judiciar, a solicitat, in contradictoriu cu societatea comerciala "X", anulara contractului de cesiune actiuni S.C. "Y" din 05.07.2001"*, se retine ca, pe de o parte, organul de solutionare se investeste strict asupra aspectelor fiscale contestate de societate, iar pe de alta parte nu se poate avea in vedere la solutionarea contestatiei supozitiile contestatoarei cu privire la decizia definitiva a instantei de judecata.

Mai mult, asupra provenientei sumei achitata societatii comerciale "X" de catre S.C. "Y" cat si asupra legalitatii si realitatii contractului de cesiune incheiat de contestatoare cu Banca "Z" in care

se precizeaza faptul ca suma a fost achitata in data de 05.07.2001, deci anterior incasarii sumei reprezentand 90% din contravaloarea unui imobil, se vor pronunta organele abilitate si nu Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala care nu se poate investi decat pe latura fiscala a cauzei.

Referitor la cererea de suspendare a obligatiei de plata stabilita prin procesul verbal incheiat in data de 24.01.2003 de organele de control din cadrul Garzii Financiare, se retine ca la data emiterii de catre Curtea de Apel a Sentintei Civile nr. 279/F/25.11.2003 prin care se invedereaza ca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala sa se pronunte asupra acestei cereri, conform adresei nr. 297/25.02.2004 a Directiei Generale a Finantelor Publice, procedura executarii silite fusese deja declansata.

De asemenea, organul fiscal teritorial, prin adresa sus mentionata, arata ca *“prin comunicarea Bancii “K” (adresa din data de 12.12.2003) se confirma indisponibilizarea contului bancar”* si ca *“... s-a declansat procedura de reorganizare judiciara”*.

In aceste conditii, cererea de suspendare a obligatiei de plata stabilita prin procesul verbal incheiat in data de 24.01.2003 nu poate fi admisa.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul pct. 1.4 lit. a). pct. 11.7 si pct. 11.8 din H.G. nr. 401/2000, art. 4 din O.G. nr. 70/1994 republicata, art. 6 (2), art. 37 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata, art. 266 din Legea nr. 31/1990 republicata coroborat cu art. 173 (1) lit. b) si art. 180 din Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulate de societatea comerciala “X” ca neintemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii legale.

ANEXA la DECIZIA NR 176/21.06.2004

- exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata aferenta
avansurilor incasate de la clienti